

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **E. T.**
bytem V. T.
zastoupena advokátem Mgr. Miroslavem Píštěkem
sídlem nám. Svobody 1404/1, 785 01 Šternberk

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 4. 11. 2020, čj. MZP/2020/500/2563,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalobkyně požádala 10. 7. 2020 Českou inspekci životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) o poskytnutí informací. V čl. 5 žádosti požádala o zaslání kopií „všech udání obce Suchonice ve veřejném zájmu, od roku 2010 do 25. 6. 2020, podaných na společnost Mevapack, s.r.o.“, jejíž je žalobkyně vlastníci.
2. ČIŽP odepřela žalobkyni rozhodnutím z 5. 8. 2020, čj. ČIŽP/SEOTP/2020/3660, poskytnout informace požadované v čl. 5. Rozhodnutí odůvodnila primárně odkazem na § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí (dále jen „ZÍŽP“), s tím, že obec Suchonice nesouhlasila se zpřístupněním informace. Žalovaný

rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí ČIŽP. S právním posouzením ČIŽP se ztotožnil.

3. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu 5. 1. 2021 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného. Má za to, že žalovaný i ČIŽP její žádost posuzovali nesprávně dle ZIŽP. Žalobkyně podala žádost dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „ZSPI“). Informace požadované v čl. 5 její žádosti nelze podřadit pod zákonnou definici informace o životním prostředí. Správní orgány proto nemohly odmítnout poskytnutí informace dle § 8 odst. 2 písm. a) ZIŽP. Obdobná úprava pro odmítnutí je obsažena v § 11 odst. 2 písm. a) ZSPI, nicméně podmínky tohoto ustanovení nejsou v případě žádosti žalobkyně splněny. Obec Suchonice je povinným subjektem dle ZSPI a informace, které žalobkyně žádá, vznikly z veřejných prostředků. Proto není možné žalobkyni odepřít poskytnutí informace ani dle § 22 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolního řádu. V případě žalobkyně nejsou dány ani jiné důvody pro odepření požadovaných informací. Žalobkyně proto navrhla, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného i ČIŽP, nařídil ČIŽP poskytnout jí požadované informace a žalovanému uložil nahradit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

II. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný má za to, že žaloba je nedůvodná a navrhl její zamítnutí. Informace požadované žalobkyní se týkaly životního prostředí, dopadů konkrétních činností na životní prostředí a kontrol těchto činností ze strany ČIŽP. Podněty třetích osob k zahájení správního řízení je třeba považovat za informace o životním prostředí dle § 2 písm. a) bod 6. ZIŽP. Žalovaný zároveň zdůraznil, že tuto námitku vznesla žalobkyně poprvé až v žalobě a během řízení proti postupu dle ZIŽP nic nenamítala.
5. Žalovaný dále uvedl, že se na obec Suchonice vztahuje ochrana dle § 22 kontrolního řádu, neboť podala podněty v rámci své samostatné působnosti. Obec nesouhlasila se zpřístupněním svých podnětů, proto je nelze žalobkyni poskytnout.

III. Obsah správního spisu

6. Ze spisového materiálu soud zjistil následující podstatné skutečnosti.
7. Žalobkyně požádala 10. 7. 2020 o poskytnutí informací, přičemž odkázala na ZSPI. V úvodu žádosti uvedla, že „ČIŽP Olomouc provádí od roku 2010 k dnešnímu dni nepřetržitě přepadové kontroly u společnosti Mevapak, s.r.o., ve výrobním areálu, na adrese Suchonice 25, a to na udání a dle pokynů zastupitelek obce Suchonice. (Potvrzeno dle zákona 106/1999 Sb.)“. V žádosti vymezila pět okruhů: 1) kontroly obce Suchonice ze strany ČIŽP, 2) postup ČIŽP ohledně jednání starostky obce Suchonice při nelegální stavbě opěrné zdi a vývozu odpadu na pozemky společnosti Mevapak, 3) odlišný postup ČIŽP při kontrole kravína vlastněného starostkou obce Suchonice v areálu společnosti Mevapak a kontrole společnosti Mevapak, 4) kontroly a nedostatky společnosti DFK Trading, s.r.o. a 5) podněty obce Suchonice ke kontrole společnosti Mevapak. Žalobkyně v žádosti uvádí, že je vlastníkem společnosti Mevapak a její manžel je jednatelem.
8. ČIŽP požádala obec Suchonice o souhlas se zpřístupněním podnětů požadovaných žalobkyní, nebo o sdělení, že se zpřístupněním nesouhlasí. Obec Suchonice zaslala ČIŽP sdělení, že se zpřístupněním nesouhlasí. ČIŽP informovala žalobkyni, že její žádost byla vyhodnocena jako žádost dle ZIŽP.

9. ČIŽP zaslala žalobkyni 5. 8. 2020 informace k jednotlivým bodům žádosti, vyjma bodu 5), ohledně kterého vydala stejný den rozhodnutí čj. ČIŽP/SEOTP/2020/3660 o odepření informace. V odůvodnění odkázala na § 8 odst. 2 písm. a) ZIŽP a dodala, že přihlédla i k § 22 kontrolního řádu, dle kterého by podněty obce Suchonice byly vyloučeny z nahlížení do spisu žalobkyní. Zpřístupnění takové informace v režimu ZIŽP považovala ČIŽP za obcházení výše uvedeného ustanovení kontrolního řádu.
10. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí ČIŽP.

IV. Posouzení věci soudem

11. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci konkludentně souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.
13. Žaloba není důvodná.
14. Žalobkyně namítá, že správní orgány posoudily čl. 5 její žádosti dle nesprávného právního předpisu.
15. Dle § 2 odst. 3 ZSPI se zákon nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování. Takovým zákonem je právě i ZIŽP, na který ostatně odkazuje i poznámka pod čarou k uvedenému ustanovení. Pro věc je proto zásadní, zda čl. 5 žádosti žalobkyně byl žádostí o informace dle ZSPI nebo žádostí dle ZIŽP.
16. Pro posouzení této otázky není rozhodné, jakým způsobem žalobkyně svou žádost označila, neboť žádost se posuzuje dle svého skutečného obsahu bez ohledu na to, jak je označena (§ 37 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu; tento obecný závěr potvrdil ve vztahu k žádostem o informace výslovně zdejší soud v rozsudku z 27. 4. 2007, čj. 9 Ca 270/2004-39, č. 2062/2010 Sb. NSS).
17. Co se rozumí informací o životním prostředí, uvádí v demonstračním výčtu § 2 písm. a) ZIŽP, čl. 2 bod 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003, o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS, a čl. 2 bod 3 tzv. Aarhuské úmluvy (vyhlášené sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 124/2004 Sb. m. s.).
18. Dle § 2 písm. a) bod 6 ZIŽP je informací o životním prostředí mj. též *informace o správních řízeních ve věcech životního prostředí, posuzování vlivů na životní prostředí, peticích a stížnostech v těchto věcech a jejich vyřízení*.
19. ČIŽP, které žalobkyně adresovala svoji žádost, byla zřízena zákonem č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa. ČIŽP vykonává svoji působnost v jednotlivých složkách životního prostředí v rozsahu stanovené zákonem o ČIŽP a dalšími zákony (§ 1 odst. 4 zákona o ČIŽP).
20. Žalobkyně uvedla svoji žádost informací, že ČIŽP provádí od roku 2010 u společnosti Mevapack, s.r.o., nepřetržité přepadové kontroly na základě podnětů („udání“) zastupitele obce Suchonice. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že je-li v žádosti požadováno více informací, je nutné jednotlivé informace posuzovat individuálně

dle jejich charakteru. Může se proto stát, že část žádosti posoudí správní orgán dle obecného ZSPl a část dle ZIŽP (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu z 20. 1. 2020, čj. 5 As 231/2018-77, č. 4001/2020 Sb. NSS, bod 31; a obecně též rozsudek Nejvyššího správního soudu z 22. 1. 2014, čj. 7 As 61/2013-40, č. 3064/2014 Sb. NSS). V posuzované věci však žalobkyně celou žádost i jednotlivé požadované informace zahrnovala uvedením pohnutky, která jí k žádosti vedla, a v souladu s touto pohnutkou je nutné interpretovat i čl. 5 její žádosti. Je proto nutné dojít k závěru, že požadovala-li žalobkyně „všechna udání obce Suchonice ve veřejném zájmu, od roku 2010 do 25. 6. 2020, podaných na společnost Mevapack, s.r.o.“, požadovala podněty obce Suchonice (resp. jejích zastupitelé) adresované ČIŽP, na základě kterých ČIŽP prováděla u společnosti Mevapack, s.r.o., kontroly.

21. Působnost ČIŽP je dána na úseku jednotlivých složek životního prostředí (srov. např. § 40 zákona č. 477/2001 Sb., o obalech, § 80 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a § 112 zákona o vodách). Řízení, která vedla ČIŽP se společností Mevapack, s.r.o., jsou řízeními ve věcech životního prostředí. Informace o těchto řízeních jsou proto informacemi o životním prostředí dle ZIŽP, a to v případě správních řízení výslovně dle § 2 písm. a) bod ZIŽP. Informacemi o životním prostředí jsou i informace o kontrolách na úseku životního prostředí, neboť výčet v § 2 ZIŽP i v dalších předpisech uvedených v bodu 17 tohoto rozsudku je výčtem demonstrativním a zdejší soud nespatřuje v tomto ohledu důvod pro rozlišování mezi správními a kontrolními řízeními. Lze tedy uzavřít, že správní orgány posoudily čl. 5 žádosti žalobkyně správně dle ZIŽP. Žalobní námitka proto není důvodná.
22. Správní orgány posoudily žádost dle správního informačního zákona. Z toho důvodu není relevantní argumentace žalobkyně o nesplnění podmínek pro odmítnutí žádosti dle ZSPl, neboť ten na věc nedopadá. ZIŽP neobsahuje požadavek, aby informace vznikla bez použití veřejných prostředků [jak je tomu v § 11 odst. 2 písm. a) ZSPl] a proti závěru o naplnění podmínek dle § 8 odst. 2 písm. a) ZIŽP žalobkyně v žalobě nebrojila.

V. Závěr a náklady řízení

23. Soud dospěl k závěru, že uplatněná žalobní námitka není důvodná, a žalobu proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovanému nepřiznal jejich náhradu. Žalovaný byl sice ve věci plně úspěšný, nicméně mu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úředních činností.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. dubna 2021

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu